

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

Ένα φωτεινό παράδειγμα

Μεγάλος και θαυμαστός ήταν ο άγιος Λουκιανός. Λουκιανός ήταν τό ὄνομά του· και σημαίνει ἄνθρωπος φωτεινός. Καί ὁλόκληρη ἡ ζωή του ἦταν φῶς καί δίδαγμα γιά μᾶς.

* * *

Σέ νεαρή ἡλικία οἱ γονεῖς του τόν παρώθησαν νά μελετάει τίς ἅγιες Γραφές. Καί ὁ νεαρός Λουκιανός ἀγάπησε τόν λόγο τοῦ Κυρίου πολύ. Καί ἀγωνιζόταν ὄχι μόνο νά τόν μαθαίνει πιό βαθειά, ἀλλά καί νά τόν τηρεῖ.

Ἔτσι ἀπόκτησε πολλές ἀρετές. Καί πιό πολύ ἀπό ὅλες ἀγάπη. Καί πόθησε νά βοηθεῖ τοὺς ἄλλους ὑλικά καί πνευματικά.

Καί λοιπόν; Πρῶτα, μέ θάρρος καί μέ φωτισμένη καρδιά, ἐμοίρασε ὅλα του τά ὑπάρχοντα, τήν κληρονομία του ἀπό τόν πατέρα του, στοὺς φτωχοὺς. Καί ἀφοσιώθηκε στόν Κύριο.

Ἔγινε ἱερέας. Λειτουργοῦσε. Ἀγίαζε. Κήρυττε καί νουθετοῦσε. Τότε γύρω στό 300-320 μ.Χ.

Ἀγωνιζόταν γιά τόν λαό τοῦ Κυρίου. Ἐρμήνευε στά κηρύγματά του τίς ἅγιες Γραφές. Ἐγραφε βιβλία γιά τόν Χριστό καί γιά τήν αἰώνια ζωή. Ἀκούραστος καί ἀκαταπρόληπτος στό ἔργο τοῦ Κυρίου. Καί οἱ Χριστιανοί λαχταροῦσαν νά φιλοῦν τό χέρι του πού ἔγραφε βιβλία γιά τήν αἰώνια ζωή.

* * *

Μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη στράφηκε στά παιδιά. Κοντά του ἔμαθαν νά ἀγαποῦν τόν Χριστό. Καί νά Τόν ὁμολογοῦν: ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός καί ὁ μόνος σωτήρας τοῦ κόσμου.

Δύο μικρά παιδιά, μαθητές, τζάμπα προσάθησαν οἱ εὐδωλολάτρες νά τά φοβήσουν. Ἔμειναν ἄκαμπτα. Καί ἐκεῖνοι τυφλωμένοι ἀπό τόν σατανά ἔκαμαν μιά θηριωδία ἀσυνήθιστη. Τύλιξαν μέ τριμμένο σινάπι τὰ κεφαλάκια τους. Τό τριμμένο σινάπι καίει σάν κάρβουνο. Καί τά παιδιά ξεψύχισαν μέ τρομεροὺς πόνους δοξάζοντας τό ἅγιο Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἔγιναν μάρτυρες.

Ἄστραψε καί βρόντησε ὁ ἀσεβής αὐτοκράτορας Μαξιμιανός.

-Ἄχρηστοι, (φώναξε μέ ὀργή στοὺς συνεργάτες του), τὰ ἐβάλατε μέ τὰ μικρά παιδιά καί ξεχάσατε τόν αἴτιο!...

Ἔδωκε αὐστηρές ἐντολές.

Καί ὁ Λουκιανός συνελήφθη. Καί κλείσθηκε στήν φυλακή. Μέ ἐντολή νά πεθάνει ἐκεῖ ἀπό τήν πείνα. Γιά νά μήν ἡρωοποιηθῆ!...

Καί ἔμεινε ἐκεῖ.

Πλησίαζαν τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Καί ἔτρεξαν πολλοί μαθητές του νά πάρουν τήν εὐχή του. Καί ὁ ἅγιος Λουκιανός παρακάλεσε νά τοῦ πᾶνε ἅγια σκεύη, ψωμί, κρασί, νερό.

Καί ἐκεῖ, μέσα στήν φυλακή, τήν ἅγια ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, ὁ ἅγιος Λουκιανός ἔκαμε τήν τελευταία του θεῖα λειτουργία: γιά τήν ψυχή του· γιά ὠφέλεια τῶν μαθητῶν του· καί γιά ὅλο τόν κόσμο.

Ξάπλωσε κάτω. Καί κρατώντας σάν σέ ἅγια Τράπεζα στό στήθος του τὰ ἅγια σκεύη, ἐτέλεσε μέ τήν βοήθεια τῶν μαθητῶν του τήν θυσία τοῦ Χριστοῦ γιά τήν ζωή τοῦ κόσμου. Καί ἀφου κοινώνησε πρῶτος «εἰς ἄφεισιν ἀμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιον», μετέδωκε

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Κέ μιά παλιά έβραϊκή παράδοση αναφέρεται ένα περιστατικό από τά χρόνια, πού οί Έβραίοι ήταν ακόμη δούλοι στους Αιγυπτίους. Μιά μέρα ένα φίδι δάγκωσε τόν βασιλιά-Φαραά και κινδύνεψε νά πεθάνει. Ένας νεαρός έβραϊός, ξέροντας κάποια γιατροσόφια, κατάφερε νά τού σώσει τήν ζωή. Καί τότε ό Φαραά ένθουσιασμένος τού εΐπε:

- Μου έσωσες τήν ζωή! Ζήτα μου ό,τι θέλεις και θά στό κάνω!

Και ό νεαρός πρός έκπληξη τού βασιλιά - πού περίμενε νά τού ζητήσει έλευθερία, χρήματα ή άνέσεις - τού εΐπε:

- Θέλω, σέ όλους τούς συνομηλίκους μου από 15-25 έτων, νά μάς αφήνεις κάθε μέρα δυό ώρες έλεύθερους, για νά προσευχόμαστε στόν Θεό μας!

Ό Φαραά χαμογελώντας ειρωνικά για τήν (κατά τήν γνώμη του) «άφελή θρησκοληψία» τού νεαρού, τού ίκανοποίησε άμέσως τό αίτημα. Χειρότερη όμως ειρωνεία συνοδευόμενη από τίς ... ανάλογες βρισιές εισέπραξε ό ευσεβής έβραϊός από τούς πατριώτες του, όταν έμαθαν τά διατρέξαντα.

← και στους άλλους.

Ό έλεος Θεού! Ό δόξα και τιμή.

* * *

Και μόλις πού τελείωσαν έμπήκαν έντεταλμένοι τού βασιλιά νά ίδουñ: ζει ακόμη;

Και βλέποντάς τους ό άγιος Λουκιανός κατάλαβε. Καί συγκεντρώνοντας τίς δυνάμεις του, φώναξε τρεις φορές:

Χριστιανός είμαι!

Χριστιανός είμαι!

Χριστιανός είμαι!

Και παρέδωκε τό πνεύμα του. Στά χέρια τού Χριστού.

* * *

Τό λείψανό του οί άσεβεις παγανιστές,

Τόν έβριζαν γιατί έχασε τέτοια ευκαιρία, νά ζητήσει από τόν βασιλιά πολύ πιό ... χρήσιμα πράγματα από τήν προσευχή. Και - όπως θά έκαναν και οί σύγχρονοί μας «προοδευτικοί» - τού φώναζαν: «Βλάκα! Τί έκανες; **Ή ψυχή θέλει ψίχουλα και ή κοιλιά κομμάτια!**»

Κι εκείνος ψύχραιμος - χωρίς νά περιμένει ότι όλοι θά τόν καταλάβουν - τούς απάντησε:

- *Ή προσευχή κάνει τόν άνθρωπο*

- *Νά σκέφτεται βαθειά·*
- *Νά γίνεται πλούσιος στην καρδιά· και*
- *Νά μένει έλεύθερος από τίς έξωτερικές συνθήκες!*

* * *

Ό άγιος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος, πού γιορτάζουμε στις 26 Οκτωβρίου, ... έχασε μιά ασύγκριτα μεγαλύτερη ευκαιρία. Τού δόθηκε ή δυνατότητα

- *όχι άπλώς νά βγαίνει κάθε μέρα δυό ώρες από τό μπουντρούμι, πού τόν είχαν κλείσει για τήν πίστη του,*
- *όχι μόνο νά βγη τελείως από τήν φυλακή και νά είναι έλεύθερος,*

• *άλλά και νά τιμηθῆ μέ πολύ μεγαλύτερα άξιώματα μέσα στόν ρωμαϊκό στρατό!* Άρκει νά αρνιόταν τήν πίστη του και νά θυσιάζε στά είδωλα! Ήταν κάτι πού

λάτρεις τού Δία και όλου εκείνου τού έσμου των δαιμόνων, τό πέταξαν στην θάλασσα! Μέ ιδιαίτερη manía έκοψαν τό χέρι του πού έγραφε τά άγια βιβλία του για τόν Χριστό, και δεμένο σέ μιά μεγάλη πέτρα τό έρριξαν στά βάθη τής θάλασσας.

Νόμισαν πώς «άτι» έκαναν!...

Άλλά ό Κύριος εφρόντισε και μετά δεκαπέντε ήμέρες θρῆκαν οί μαθητές του τό λείψανό του, άφθαρτο και όλόκληρο. Καί μαζί και τό χέρι του!... Καί τά μετέφεραν στην έκκλησία.

Ό Θεός δοξάζει τούς άγίους Του. Τούς τιμάει για όλα. Καί σέ όλα.

Ή μνήμη του τελείται στις 15 Οκτωβρίου.

ΕΓΩ! ΜΕ ΡΙΖΕΣ Ή ΧΩΡΙΣ ΡΙΖΕΣ;

Ποιο δρόμο πρέπει να ακολουθήσω;

Ερώτημα μεγάλο! Ερώτημα, πού ταλαιπώρησε πολύ τόν Ήρακλή. Καί έξακολουθεῖ νά ταλαιπωρεῖ τόν καθένα μας.

Δύο μᾶς φαίνονται «οἱ δρόμοι». Ὁ ἕνας, «ὁ δικός μου». Καί ὁ ἄλλος, ὁ δρόμος τοῦ χρέους!

Ἀλλά ὄχι! Ὁ δρόμος πρέπει νά εἶναι ἕνας. Ὁ ἀνθρώπινος. Ὁ σωστός.

Ὁ δρόμος εἶναι ἕνας καί μοναδικός· ὅπως ἕνας καί μοναδικός εἶμαι καί ἐγώ στά μάτια τοῦ Θεοῦ!

Πολύ θά ἤθελα νά ἀκολουθοῦσα τόν δρόμο «τόν δικό μου»!

Μά δέν μποροῦσα νά παραβλέψω τό ὅτι ἤμουν ἐντεταγμένος σέ μιά παράδο-

ση, καί περπατοῦσα στά ἴχνη, πού εἶχαν ἀφήσει πίσω τους ἄλλοι, πού εἶχαν περπατήσει αὐτόν τόν δρόμο πρῖν ἀπό ἐμένα.

Καί τό ἐρώτημα ἔγινε: Ἐγώ, ἢ τό χρέος; Ἐγώ μέ ρίζες, ἢ χωρίς ρίζες;

* * *

Ἔτσι ἄρχισα νά ἔρχομαι σέ ἐπαφή μέ τή φύση. Καί νά παρατηρῶ. Καί ὅλα τά ἔβλεπα σάν σύμβολα καί σάν δείχτες.

Πόσο πλούσια ἦταν τά μηνύματα πού μοῦ ἔδινε ἡ ζωή τῆς φύσης γύρω μου· καί κυρίως τά δένδρα! Παρατηροῦσα τίς γεμάτες ἀπλότητα κινήσεις τους· κινήσεις πού κανένας ποτέ δέν τίς βλέπει σάν ἔκφραση κακίας. Καί αὐτές μέ βοήθησαν νά καταλάβω, ὅτι ἔχω

φαινόταν ... τόσο ἀπλό! Μιά θυσιούλα στους «θεούς» καί ὅλα θά ἦταν «μέλι-γάλα».

Ὅμως ὁ ἅγιος Δημήτριος, ἔχοντας ἀγαπήσει τήν προσευχή πρὸς τόν ἀληθινό Θεό, εἶχε κερδίσει καί τούς τρεῖς «θησαυρούς», πού πρῖν ἀπό αἰῶνες εἶχε ἐπισημάνει ὁ νεαρός ἐβραῖος τῆς παραπάνω ιστορίας:

1. Εἶχε μάθει νά μὴν εἶναι ἐπιπόλαιος, ἀλλά νά σκέφτεται βαθειά.

2. Εἶχε πλουτίσει τήν καρδιά του μέ γνήσια ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους. Καί

3. Εἶχε γίνει τελείως ἐλεύθερος ἀπό τίς ἐξωτερικές συνθηκες καί δυσκολίες, ἔστω κι ἂν τόν ἀπειλοῦσαν μέ θάνατο!

Ἔτσι, ἀληθινά **μυαλωμένος, πλούσιος καί ἐλεύθερος**, ἔφτυσε κατὰμουτρα στόν αὐτοκράτορα τό «δόλωμα» τῆς ἐπίγειας δόξας καί ἐξουσίας. Καί προτίμησε τό μαρτύριο γιά τόν Χριστό. Διδάσκοντας μέ τό παράδειγμά του, ὅτι σίγουρα ... **ἡ ψυχή δέν κοροϊδεύεται μέ ψίχουλα!** Δέν φτάνουν τά ψίχουλα γιά τήν ψυχή! **Ἡ ψυχή θέλει ... μεγάλα κομμάτια!**

Καί κάτι ἀκόμα: Ὅταν ἡ ψυχή τρώει μεγαλύτερα κομμάτια ἀπό ὅ,τι ζητάει ἡ κοιλιά, τότε καί τό σῶμα, ὄχι ἀπλῶς δέν **σαπίζει στό χῶμα**, ἀλλά μπορεῖ νά γίνει καί **ἀκένωτη πηγὴ μύρου**, ὅπως τά λείψανα τοῦ ἀγίου Δημητρίου!

Ἀρχμ. Β.Λ

χρέος νά μὴν κόβω ποτέ τίς ρίζες τῆς παράδοσης.

* * *

Γιὰ νά κάμω τό ἐρημητήριο μου πιό ἀπόμακρο καί ἀπομονωμένο, σκέφθηκα, νά κάμω μιὰ ἀναδιαμόρφωση τοῦ γύρω χώρου.

Καί λοιπόν, μὴ ἔχοντας καμμιὰ γνώση, ἀκόμη καί γιὰ τούς πιό στοιχειώδεις νόμους τῆς βοτανικῆς, ἐπῆρα τὴν ἀπόφαση νά μεταφέρω λίγα ἔλατα, πού εἶχαν φυτρώσει σέ χώρο μέ πολύ φτωχό ἔδαφος, καί γι' αὐτό οἱ ρίζες τους εἶχαν μπεῖ βαθειά στή γῆ, σέ ὄλο τό χῶρο γύρω ἀπό τόν κορμό τους.

Δέν εἶχα ὑπομονή νά ψάξω γιὰ τίς ρίζες τους μέχρι τὴν ἄκρη τους! Δέν καταλάβαιναν τότε τί ἐχρειάζονταν. Καί τίς ἔκοψα!...

* * *

Μεταφύτεψα λοιπόν τά δένδρα μου, κυριολεκτικά ἀκρωτηριασμένα σέ ἔδαφος πολύ πιό καλό. Καί τά φρόντιζα μέ πολλή προσοχή καί μέ πολύ κόπο!...

Τούς ἔρριχνα καί ἄφθονες «τροφές» (=φουσκί)! Μά, τίποτε!... Τούς εἶχα κόψει τό «στόμα»! Καί τό καλοκαίρι ἤλθε. Καί τότε ὅλα τά ἔλατά μου, ἐπῆραν τό χρῶμα πού ἄλλα δένδρα παίρνουν τό φθινόπωρο! Χρώματα ὑπέροχα μέν, μά ἐντελῶς ἀσυνήθιστα γιὰ δένδρα κωνοφόρα, πού ἰδατηροῦνται ὄλο τό χρόνο καταπράσινα!...

Ἦταν τό προάγγελμα γιὰ ἓνα θάνατο, πού δέν θά τόν ἐπακολουθοῦσε μιὰ ἀνάσταση, ὅταν θά ἐρχόταν ἡ ἀνοιξη.

Ἦμειναν κάποιο χρονικό διάστημα ὀρθια. Σιγά-σιγά ὅμως, δέν ἄντεξαν στό νερό τῶν βροχῶν, στόν ἥλιο, στούς ἀνέμους. Καί σωριάστηκαν κάτω! Χωρίς

καμμιὰ ἐλπίδα γιὰ ἀνόρθωση· γιὰ ἀνάσταση!

* * *

Μετά ἀπό κάποιο διάστημα ἐπῆρα καί ἄλλο ἓνα «μάθημα» ἀπό τά δένδρα.

Ἕνας σφοδρός ἄνεμος ἔκαμε καί σωριάστηκαν κάτω κάτω δένδρα τεράστια· ἀληθινοὶ γίγαντες· κολοσσοί. Σιδερένιοι κολοσσοί σέ κορμό καί σέ κλαδιά. Μέ πόδια πῆλινα! Μέ ρίζες ἀδύναμες. Γιατί εἶχαν φυτρώσει σέ βράχους!

Καί οἱ ἀδύναμες ρίζες τους δέν ἄντεξαν.

* * *

Διδάγματα:

- ❖ Οἱ ρίζες εἶναι κάτι τό πολύ σημαντικό γιὰ τὴ ζωὴ μας.
- ❖ Οἱ ρίζες δέν κόβονται μέ τό «ἀζημιώτον».
- ❖ Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά φροντίζει τίς ρίζες του νά γίνονται πιό δυνατές στήν ζωή.
- ❖ Χωρίς ρίζα, τίποτε δέν ἐγγυᾶται ἓνας κορμός γερός καί ἓνα πλούσιο καταπράσινο φύλλωμα.
- ❖ Χωρίς ρίζες γερές καί σωστές μέλλον δέν ὑπάρχει· ἐπιβίωση δέν γίνεται.
- ❖ Ρίζες μας δέν εἶναι οὔτε τά ἔθιμα, οὔτε ἡ γλῶσσα μας.
- ❖ Ρίζα μας εἶναι ἡ πίστη στόν Χριστό.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2009 * Ἀρ. Φύλλου 315* Ἔτος ΚΘ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

